

547 Joka aamu on armo uus

1. Jo - ka aa - mu on ar - mo uus, mik - si

huol - ta siis kan - taa! Var-jot väis - tyy ja

va - ja - vuus, Jee - sus voi - man - sa an - taa.

Kii - tos Her - ran, hän aut - taa tiel - lä, mei - dän

kans - sam-me nyt ja ai - na on, tääl - lä suo

I - sän suo - si - on, rau - han luo - nan - sa siel - lä.

1.

Joka aamu on armo uus,
miksi huolta siis kantaa!
Varjot väistyy ja vajavuus,
Jeesus voimansa antaa.
Kiitos Herran, hän auttaa tiellä,
meidän kanssamme nyt ja aina on,
täällä suo Isän suosion,
rauhan luonansa siellä.

2.

Joka aamu on armo uus,
huolet voimme siis heittää.
Rangaistuksenkaan ankaruus
ei voi armoa peittää.
Herran hoidosta kiittäkäämme,
kun hän taivasta varten kasvattaa,
murheen allakin armahtaa,
hänen turviinsa jäämme.

3.

Kaikki entinen katoaa,
itkun, riemunkin aiheet,
moni arvoitus ratkeaa,
uudet alkavat vaiheet.
Kohta koittaa jo päivä Herran,
se on hänellä yksin tiedossaan.
Siksi kiitosta veisaamaan,
hänen voitto on kerran!

Lina Sandell 1865. Suom. Harpunsäveliä 1886, Rauhansäveliä 1894. Uud. Herkko Kivekäs virsikirjaan 1986. | Sävelmä:
Oscar Ahnfelt 1874.

Luokitus: Aamu ja ilta
Katso virsi 510 ruotsinkielisessä virsikirjassa